

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003502 11 Кж 9
Бања Лука, 17.11.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала, састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Д. Ђ. и Д. М., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383. а) став 3. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383. а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, а против оптуженог З. Ж. и због кривичног дјела недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама Окружног тужилаштва Бањалука, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала - Специјално тужилаштво, оптужених Д. Ђ. и Д. М. и њихових бранилаца и бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 003502 10 К од 11.07.2011. године, у сједници вијећа којој су присуствовали специјални тужилац Слободан Ђелић, оптужени Д. Ђ. и Д. М. и њихови браниоци, адвокати Ј. Ј. и Н. Б. из Б. Л., банилац оптуженог З. Ж., адвокат В. Р. из Б. Л., бранилац оптуженог Н. Х., адвокат М. Б. из Б. Л., а у одсуству уредно обавијештених, оптуженог Н. К. и његовог браниоца, адвоката Д. В. из Б. Л. и оптужених Н. Х. и З. Ж., донио је дана 17.11.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване жалбе, Окружног тужилаштва, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала - Специјалног тужилаштва Бањалука, оптужених Д. Ђ. и Д. М. и њихових бранилаца, те бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 003502 10 К од 11.07.2011. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 003502 10 К од 11.07.2011. године, оглашени су кривим, оптужени Д. Ђ. и Д. М. због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 3. у вези са кривичним дјелом неовлашћене прозводње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и за то дјело осуђени: оптужени Д. Ђ. на казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) мјесеци, оптужени Д. М. на казну затвора у трајању од 8 (осам) година, док су оптужени Н. К. и Н. Х. због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене прозводње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС осуђени, и то: Н. К. на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, оптужени Н. Х. на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, а оптуженом З. Ж. је због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС утврђена казна затвора у трајању од 2 (двје) године, а за кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог Закона утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, те на основу члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 1 (један) мјесец.

На основу члана 44. став 1. КЗРС оптуженима Д. Ђ. и Д. М. је у изречену казну урачунато вријеме проведено у притвору од 06.11.2009. године, па надаље, оптуженом Н. К. од 06.11.2009. до 27.04.2011. године, а оптуженима Н. Х. и З. Ж. од 06.11.2009. до 11.07.2011. године.

На основу члана 62. став 1. и 2. КЗРС и члана 224. став 5. истог Закона од оптуженог Д. Ђ. је одузета дигитална вага, а од оптуженог Д. М. опојна дрога у количини наведеној у изреци ове одлуке побијане пресуде.

Од оптуженог З. Ж. су на основу члана 62. став 1. и 2. КЗРС и члана 399. став 6. истог Закона одузете три ручне бомбе и други предмети наведени у изреци ове одлуке из побијане пресуде.

На основу члана 99. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП) оптужени су обавезани на накнаду трошкова кривичног поступка и паушалног износа, што је специфицирано у овој одлуци, а обавезани су и на плаћање награде и нужних издатака постављених им бранилаца, с тим да ће се о висини ових трошкова одлучити посебним рјешењем.

Против те пресуде благовремено су изјавили жалбе Окружно тужилаштво, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала - Специјално тужилаштво (у даљем тексту: Специјално тужилаштво), оптужени Д. Ђ. и Д. М. и њихови браниоци, те браниоци оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж.

Специјално тужилаштво побија пресуду у односу на све оптужене због одлуке о казни, предлаже да се побијана пресуда преиначи и оптуженима изрекне већа казна.

Оптужени Д. Ђ. и Д. М. не наводе основе побијања пресуде, а из садржаја њихових жалби произилази да пресуду побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Бранилац оптуженог Д. Ђ., побија пресуду због битних повреда одредаба кривичних поступака из члана 311. став 1. тачке г), е), з) и ј) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни и одлуке о одузимању предмета. Предлаже да се побијана пресуда преиначи и да се овај оптужени на основу члана 298. став 1. тачка в) ЗКП ослободи од оптужбе, или да се пресуда преиначи на начин да се против оптуженог одбије оптужба на основу члана 297. тачка а) ЗКП, односно да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса пред овим судом.

Бранилац оптуженог Д. М., побија пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке е) и ј) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те одлуке о казни и трошковима кривичног поступка. Жалба предлаже да се преиначењем пресуде против овог оптуженог одбије оптужба или да се пресуда преиначи у погледу правне оцјене дјела и оптужени огласи кривим за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. или 2. КЗ РС, те да му се изрекне блажа казна, а ослободи дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Бранилац оптуженог Н. К., побија пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, с приједлогом да се та пресуда преиначи и против оптуженог одбије оптужба, односно да се пресуда преиначи у одлуци о казни и оптуженом изрекне мања казна, а ослободи дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Бранилац оптуженог Н. Х., побија пресуду из свих жалбених основа прописаних у члану 310. ЗКП, с приједлогом да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса пред овим судом, или преиначи на начин да се оптужени ослободи од оптужбе.

Бранилац оптуженог З. Ж., побија пресуду из свих жалбених основа прописаних у члану 310. ЗКП, с приједлогом да се пресуда преиначи и овај оптужени ослободи од оптужбе, или да се пресуда укине и одреди одржавање претреса пред овим судом.

Специјално тужилаштво је поднијело одговор на жалбе оптужених и њихових бранилаца у којем је предложено да се те жалбе као неосноване одбију.

Одговор на жалбу Специјалног тужилаштва поднијели су браниоци оптужених Д. Ђ., Д. М. и З. Ж. и у одговорима предложили да се жалба Специјалног тужилаштва као неоснована одбије.

На сједници вијећа специјални тужилац је изложио жалбу и одговор на жалбе оптужених и њихових бранилаца, те остао код навода и приједлога из жалбе и одговора на жалбе.

Оптужени Д. Ђ. и Д. М. су изложили жалбе, остали код навода и приједлога из жалби, а након што су своје жалбе изложили њихови браниоци и остали код навода и приједлога из жалби и одговора које су дали на жалбу Специјалног тужилаштва, оптужени су излагања жалби и одговора подржали.

Браниоци оптужених Н. Х. и З. Ж. су изложили жалбе и остали код навода и приједлога из жалби.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавијештених оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж., те браниоца оптуженог Н. К., адвоката Д. В., а у складу са одредбом члана 318. став 4. ЗКП.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговоре на жалбе, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Жалбе оптужених Д. Ђ. и Д. М., као и жалбе њихових бранилаца, те жалбе бранилаца оптужених Н. Х. и Н. К. указују да је побијану пресуду донио суд који није био стварно надлежан, па да је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП. Тај приговор жалби није основан, јер је побијана пресуда на страни 15 и на страни 16 дала ваљано образложење које и овај суд прихвата да је побијану пресуду донио надлежан суд. Осим тога, радње извршења дјела описане у изреци побијане пресуде су предузимане на подручју Републике Српске, па како је Окружни суд у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала у смислу члана 30. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала надлежан на читавој територији Републике Српске, а у смислу члана 10. став 1. КЗ РС, кривично дјело је извршено како у мјесту гдје је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у мјесту гдје је посљедица наступила, па чињеница да је опојна дрога продавана и лицима изван територије Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, не доводи у питање надлежност суда који је донио побијану пресуду.

Жалба браниоца оптуженог Д. Ђ. побија пресуду и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г), з) и ј) ЗКП. Битну повреду из тачке г) ова жалба види у томе да странке у поступку нису имале једнак третман, јер докази оптужбе с једне и одбране, с друге стране нису једнако третирани, што је имало за резултат погрешан закључак побијане пресуде да је овај оптужени починио кривично дјело за које је осуђен.

Када је ријеч о приговорима да се пресуда заснива на доказу на којем се у смислу члана 10. став 2. ЗКП пресуда не може заснивати, жалба истиче да предмети одузети од оптуженог Д. Ђ. наведени у записницима о претресу просторија, као и о потврдама о привременом одузимању тих предмета, нису прописно чувани, нити су уврштени као докази оптужбе на главном претресу, нити су били под контролом надлежног суда за претходни поступак, већ судије Округног суда у Добоју који за то није надлежан. Посебно ова жалба истиче да

одузета вага од оптуженог Д. Ђ. која је била предмет вјештачења и на којој су према утврђењу побијане пресуде вјештачењем извршеним у КТЦ Б. Ј. пронађени трагови кокаина није показан на главном претресу, па како се и на фотодокументацији сачињеној приликом одузимања ове ваге не виде трагови утврђене материје, жалба изражава сумњу да је вага одузета од оптуженог Д. Ђ. она вага на којој је вјештачењем утврђено присуство кокаина. Стога сматра да се ради о правно неваљалом доказу, дакле доказу на којем се не може заснивати пресуда, па је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП.

Када је ријеч о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП ова жалба указује на неразумљивост изреке пресуде, противрјечност изреке самој себи и разлосима пресуде и одсуство разлога о одлучним чињеницама, аргуменујући свој став наводима да из изреке није јасна улога оптуженог Д. Ђ., посебно у чему се састоји претходни договор између овог и оптуженог Д. М., те које је радње сваки од њих предузео из описа који је дат у свим алинејама изреке побијане пресуде.

Истакнуте приговоре жалбе браниоца оптуженог Д. Ђ. овај суд оцјењује неоснованим. Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП није учињена, јер је у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде одбрана имала исти третман као и оптужба, те није повријеђен принцип једнакости странака. Ово због тога што је одбрани омогућено не само да унакрсно испита свједоке оптужбе, већ да изведе и своје доказе, због чега су изнесени приговори жалбе браниоца оптуженог Д. Ђ. о повреди права на одбрану, неосновани.

Није учињена ни битна повреда одредаба повреда кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП јер су сви материјални докази оптужбе прибављени на законит начин, на основу наредби било Окружног суда у Добоју за вријеме док је истрагу водио окружни тужилац из Добоја, тако и након што је предмет преузело Специјално тужилаштво у Бањој Луци. Одузимање предмета од оптуженог Д. Ђ. на основу ваљано издатих наредби, који предмети су преузети и чувани у Окружном суду у Бањој Луци након преузимања предмета од Специјалног тужилаштва Бања Лука, извршено је у складу са одредбама ЗКП, укључујући и одузимање ваге од оптуженог Д. Ђ. која је била предмет вјештачења и на којој је вјештачењем утврђено присуство кокаина. Стога приговори жалбе браниоца оптуженог Д. Ђ., да је пресуда заснована на доказима на којима се по члану 10. став 2. ЗКП не може заснивати пресуда, нису основани.

Приговори жалбе браниоца оптуженог Д. Ђ., као и приговори који се истичу у жалбама бранилаца оптужених Д. М., Н. К. и Н. Х., да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП, нису основани. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, нема противрјечности између изреке и разлога пресуде нити противрјечности у изреци пресуде, а пресуда садржи све разлоге о одлучним чињеницама.

Жалбе оптужених Д. Ђ. и Д. М., као и жалбе бранилаца ових оптужених, а и жалбе бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж. побијају пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истичући бројне приговоре којима указују на мањкавост чињеничне основе побијане пресуде. Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да они нису основани, јер је побијана пресуда детаљно изнела садржај доказа оптужбе и одбране који су изведени на главном претресу, све те доказе оцјенила на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП, и таквом оцјеном коју и овај суд прихвата извела правилан закључак да су оптужени у својствима описаним у изреци пресуде (оптужени Д. Ђ. и Д. М.) починили кривично дјело организованог криминала из члана 383.а) став 3. у вези са чланом 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС као организатори злочиначког удружења, а оптужени Н. К., Н. Х. и З. Ж. исто кривично дјело као чланови злочиначког удружења. Побујана пресуда је позивајући се у образложењу на бројне доказе оптужбе, прије свега на исказе свједока Б. М., Е. А., Д. П., који су раније осуђени за истоврсно кривично дјело, те на исказе свједока А. Б., М. П. и Н. Д., налазе вјештачења која су извршена у КТЦ Б. Л., а која се односе на одузету опојну дрогу, исказе вјештака које су дали на главном претресу, бројне телефонске разговоре извршене у периоду обухваћеном изреком пресуде а који су обављани између оптужених Д. Ђ. и Д. М., те бројне телефонске разговоре између оптужених Д. М. и Н. К., оптуженог Д. М. и осуђеног Д. П., оптуженог Н. Х. и осуђеног Н. С., оптуженог Д. М. и осуђеног Н. С., осуђеног Б. М. и оптуженог Д. М., осуђеног Е. А. и оптуженог Д. М., оптуженог З. Ж. и осуђеног Д. П.1, те на бројне телефонске разговоре између оптуженог Д. М. и других лица која су раније осуђена за истоврсно кривично дјело, што је све детаљно изнесено у образложењу побијане пресуде гдје су тачно наведени датум и вријеме обављених разговора и њихов садржај наведен у фолдерима, правилно утврдила да су оптужени дјеловали у оквиру злочиначког удружења, оптужени Д. Ђ. и Д. М. као организатори истог, а остали оптужени као чланови тог удружења.

Да су оптужени Д. Ђ. и Д. М. били организатори злочиначког удружења, побијана пресуда је утврдила на основу бројних доказа на које се позива у образложењу, а прије свега на основу бројних и учесталих телефонских разговора између ових оптужених, из чијег садржаја правилно закључује да су ти разговори вођени са циљем набавке опојне дроге, њене продаје, посредовање у продаји и куповини, и преузимањем новца од продате опојне дроге. У периоду наведеном у изреци побијане пресуде, дакле од почетка априла 2009. до почетка новембра исте године, између оптужених Д. Ђ. и Д. М., бројни и учестали телефонски разговори забиљежени у фолдерима, несумњиво указују а обзиром на њихов садржај, да су се ови разговори односили на набавку и продају опојне дроге, а што произилази из материјалног доказа оптужбе - одузете ваге од оптуженог Д. Ђ. која је била предмет вјештачења у КТЦ Б. Л., којим је утврђено присуство опојне дроге кокаина. Осим тога, осуђени Е. А. у свом исказу на главном претресу пред првостепеним судом (садржај тога исказа је изнесен на страни 19 посљедњи пасус и на страни 20) указује на међусобну везу између оптужених Д. М. и оптуженог Д. Ђ. и тврди да је поступајући по налогу оптуженог М., када је он требао донијети новац из С. Б. оптуженом М., М. је у том разговору спомињао лице по имену „боксер“, а док је био у притвору сазнао је да је то оптужени Д. Ђ. И из телефонског разговора забиљеженог у фолдеру број 257, а што је наведено на страни 57 образложења побијане пресуде који је

обављен између оптуженог Д. М. и оптуженог Н. К. у разговору се спомиње оптужени Д. Ђ.

Сви докази оптужбе и то како материјални (потврде од одузете количине опојних дрога од оптужених, записници о претресу станова, потврде на одузете телефоне и СИМ картице, налази вјештачења биљне материје којима је утврђено да се ради о опојној дроги, бројни и учестали телефонски контакти прије свега између оптужених Д. Ђ. и Д. М., а онда и између оптуженог Д. М. и осталих оптужених, као и субјективни докази - искази саслушаних свједока оптужбе, што је све детаљно изнесено у образложењу побијане пресуде, су и по оцјени овога суда правилно оцјењени. Правилно су оцјењени и докази одбране, јер је побијана пресуда образложила зашто те доказе није прихватила. Побијана пресуда је образложила у чему се састоји дјеловање свих оптужених у саставу злочиначког удружења, како је оно дјеловало и са којим циљем, те улогу оптужених, посебно је образложила дјеловање оптужених Д. Ђ. и Д. М. као организатора злочиначког удружења, а онда и улогу осталих оптужених са којима је оптужени Д. М. предузимао активности у продаји опојне дроге, док је оптужени Д. Ђ. имао само телефонску комуникацију и друге договоре и састанке само са оптуженим Д. М. То образложење побијане пресуде као правилно прихвата и овај суд.

Стога, жалбе оптужених Д. Ђ. и Д. М. и њихових бранилаца, као и жалбе бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж., приговорима којима упућују мањкавости чињеничне основе побијане пресуде аргументацијом коју износе, не могу довести у сумњу чињеничну основу те пресуде.

Чињенична основа побијане пресуде је дакле потпуна и правилна како у дијелу који се односи на кривично дјело организованог криминала из члана 383.а) став 3. у вези са кривичним дјелом из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС у односу на оптужене Д. Ђ. и Д. М., тако и у дијелу који се односи на оптужене Н. К., Н. Х. и З. Ж. за исто кривично дјело, али из става 2. као чланова злочиначког удружења, тако и у дијелу који се односи на оптуженог З. Ж. у погледу радње извршења кривичног дјела недозвољене производње оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗРС, због чега приговори жалбе браниоца оптуженог З. Ж., ни у овом дијелу нису основани.

На потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању правилно је примјењен Кривични закон, и радње свих оптужених описане у изреци пресуде су правилно квалификоване као кривично дјело организованог криминала из члана 383.а) став 2. у односу на оптужене Д. Ђ. и Д. М., као и у односу на оптужене Н. К., Н. Х. и З. Ж. из става 2. истог члана, а у вези са чланом 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС, а у односу на оптужене З. Ж. и као кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗРС.

Због тога су приговори жалби оптужених Д. Ђ. и Д. М. и њихових бранилаца, као и жалби бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж. у основу побијања пресуде због повреде кривичног закона, неосновани.

Жалба Специјалног тужилаштва, као и жалбе бранилаца свих оптужених побијају пресуду и због одлуке о казни.

Оцјењујући те приговоре жалби, овај суд налази да они нису основани.

За кривично дјело организованог криминала из члана 383. а) став 3. у вези са кривичним дјелом неовлашћене прозводње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС прописана је казна затвора најмање десет година, а за кривично дјело из члана 383. а) став 2. у вези са чланом 224. став 2. а у вези са ставом 1. КЗРС, прописана је казна затвора најмање пет година.

Жалба Специјалног тужилаштва сматра да су казне изречене свим оптуженима преблаге и залаже се за изрицање веће казне, док жалбе бранилаца сматрају да су изречене казне престроге, те да се сврха кажњавања може остварити и изрицањем мање казне.

По оцјени овога суда казна затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) мјесеци која је изречена оптуженом Д. Ђ., примјеном одредаба КЗРС о ублажавању казне представља мјеру казне која је у свему примјерена тежини почињеног дјела, стапену кривичне одговорности овог оптуженог и околностима под којима је дјело учињено. У мјери изречене казне довољно су дошле до изражаја све отежавајуће, али и олакшавајуће околности, због чега је та казна и довољна и потребна ради остваривања сврхе кажњавања прописане у члану 28. КЗРС.

Мјера изречене казне оптуженом Д. М. такође је примјерена његовој улози као једном од организатора злочиначког удружења, те свим околностима под којима је дјело учињено, па је правилном оцјеном околности које утичу да казна буде мања или већа, првостепени суд овом оптуженом изрекао казну затвора у трајању од 8 (осам) година, такође примјеном одредаба КЗРС о ублажавању казне. Та казна је и по оцјени овога суда и довољна и потребна ради остваривања сврхе кажњавања како са аспекта опште (генералне), тако и посебне (специјалне) превенције.

Изречене казне оптуженима Н. К. и Н. Х. су такође одмјерене у складу са правилима из члана 37. КЗРС и примјеном одредаба КЗРС о ублажавању казне и у мјери изречених казни овим оптуженима су довољно дошле до изражаја све олакшавајуће и отежавајуће околности које је првостепени суд утврдио, те олакшавајуће околности правилно оцјенио као особито олакшавајуће, због чега су те казне примјерене и тежини почињеног дјела и степену кривичне одговорности оптужених, као и улози ових оптужених коју су као чланови злочиначког удружења имали у извршењу дјела.

Оптуженом З. Ж. је за кривично дјело организованог криминала из члана 383. а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене прозводње и промета опојне дроге из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС утврђена казна затвора у трајању од 2 (двije) године, такође примјеном одредаба о ублажавању казне, а за кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, које казне као правилно утврђене прихвата и овај суд, као и јединствену казну затвора у трајању од 2 (двije) године и 1

(један) мјесец, коју побијана пресуда изриче овом оптуженом. Утврђене казна као појединачне, као и јединствена казна, су у свему примјерене тежини учињених дјела али и улози коју је овај оптужени према опису из изреке побијане пресуде имао у извршењу кривичних дјела организованог криминала (он је само држао опојну дрогу ради даље продаје).

Из наведених разлога залагање жалбе Специјалног тужилаштва за изрицање оптуженима веће казне, ако и залагање бранилаца оптужених за изрицање мањих казни оптуженима, није основано.

Жалба браниоца оптуженог Д. Ђ. побија пресуду у одлуци о одузимању предмета, па овај суд оцјењује да је и у том дијелу ова жалба неоснована, јер одузети предмет (дигитална вага) је употребљен при извршењу дјела, па је одлука о одузимању тог предмета, правилна и законита.

Жалбе бранилаца оптужених Д. М., Н. К. и Н. Х. побијају пресуду и због одлуке о трошковима кривичног поступка. Те жалбе нису основане из разлога што је првостепени суд правилно поступио када их је обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, што је у складу са одредбом члана 99. став 1. ЗКП, јер их је огласио кривим, а у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде одбрана није изводила доказе на основу којих би се могло закључити да оптужени те трошкове не могу сносити. Коначно, одлука о трошковима кривичног поступка се према одредби члана 91. став 1. ЗКП извршава по одредбама које важе за извршни поступак, те се може измијенити након доношења те одлуке, ако наступе околности прописане у одредби члана 99. став 4. ЗКП.

Како из свих наведених разлога жалбе, Специјалног тужилаштва, оптужених Д. Ђ. и Д. М. и њихових бранилаца, те бранилаца оптужених Н. К., Н. Х. и З. Ж., нису основане, ваљало је све жалбе одбити на основу члана 327. ЗКП и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић